

वासौकः

शुक्लवस्त्रधरं देवं प्रमाणादामनं सदा ।
इंशहस्यमायुक्तं चिनोकेशं चिविकमम् ।
चिन्तयेहरदं देवं सर्वकामफलप्रदम् ।”

इति कालिकापुराणे ८२ अध्यायः ॥१॥

तत्स्योपत्तिर्थया,—

“तत्स्य इश्वरे माति विधौ ब्रह्मसङ्गते ।
अद्यन्यामङ्गराचौ च तस्यां जातो जाहान्वतः ।
इन्द्रीवरदलश्यामः पद्मपत्रायतेष्वः ।
चतुर्भुजः सुन्दराङ्गो दिव्याभरभूषितः ।
श्रीवत्सकौसुमोरस्तो वनमालाविभूषितः ।
वसुदेवस्य जातोऽसौ वासुदेवः सनातनः ।

इति पाद्मोत्तरखण्डे ६० अध्यायः ॥२॥

तत्स्य चतुर्धार्मस्त्वयथा,—

“एकांगेन जगत् क्रतुर्भवं चाप्य नारायणः स्थितः ।
चतुर्हार्वसितो चापौ सगुणो निर्गुणोपि वा ।
एका भगवतो न्यासीर्वानरूपा श्रिवामला ।
वासुदेवाभिधाना चा गुणातीता सुविष्कला ।
हितोया कालसंज्ञाना तामसै श्रियर्थं चिता ।
निहन्ति सकलांस्यान्ते वैष्णवी परमा तदुः ।
सत्तोदिक्ता छत्रीयान्ता प्रदुर्भूतिं च संज्ञिता ।
जगत् स्थापयते सर्वं च विष्णुप्रकृतिर्वृद्धा ।
चतुर्यै वासुदेवस्य न्यासीर्वान्तो सुसंज्ञिता ।
राजसौ चार्निरुद्धारा प्रादुर्घन्त्रो द्विकारिका ।

यः स्खपिंश्चिर्ल इत्वा प्रदुर्भूते चह प्रभुः ।
नारायणाखो लक्ष्मांशुं प्रजापतिर्गंकरो हि च ।
या दा नारायणतुः प्रदुर्घन्त्राखा सुनीचराः ।
तथा चंमोहयेदिव्यं सदैवासुरमात्रुषम् ।
सेव सर्वजगत्सुक्तिः प्रकृतिः परिकोर्मितर ।
वासुदेवो छन्दनामा केवलो निर्गुणो इहिः ।
प्रधानं पुरवः कालस्तद्वत् चयमनुष्टमम् ।
वासुदेवात्मकं नियमेतत् विज्ञानहृष्टते ।
एकवेदं चतुर्यादं चतुर्हार्म पुनरनुतः ।
विमेद दासुदेवोऽसौ प्रदुर्घन्त्रो इरिरथयः ॥३॥

इति कूर्मपुराणे ८८ अध्यायः ॥४॥

वासुदेवप्रियकूरी, खो, (वासुदेवस्य प्रियकूरी) प्रतावरी । इति राजनिर्वेषः । श्रीकृष्णप्रियकारिणी च ।

वासुपूज्यः, युं, (वासुनारायण इव पूज्यः) जनविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥५॥२७॥

वासुभद्रः, युं, श्रीकृष्णः । इति शूद्रमाला । (यथा, विष्णुपादादि-कृष्णान्तवर्णनस्तोत्रे ॥६॥

“या वायावातुंकूल्यानु चरति सर्वशुचा भास-
मावासमावा
साकं याकम्यमंसे वचति विद्धती वासुभद्रं
सुभद्रम् ॥”

वासुरा, खो, खोमात्रम् । करिणी । रात्रिः । भूमिः । इति हेमचन्द्रः ॥

वासूः, खो, (वासाते स्थाने इति । वास + वाह-
कातु रु ॥) वायोक्ती वाका । इवमरः ।

वासौकः, [स] खो, (वासाय ओक; स्थानम् ।) वासयहम् । यथा,—

वासु

“गभांगारेषपवरको वासौकः शूद्रनाश्वदम् ।” इति हेमचन्द्रः ।

वासौद, खो, (वस्त्रिव । वसु + अश्व ।) यथार्थं भूतम् । यथा,—

“धर्मसः प्रोक्तभितकैतवोऽच परमो निर्मलस्तराणां सती वैद्यं वासुवमत्र वसु शिवदं तापचयोक्तूलगम् ।” इवादि श्रीमाणवते प्रथमस्त्रं १ अध्यायः ।

“वासौदं परमार्थभूतं वसु । यदा, वासुव-शब्देन वसुनो शो जीवः वसुनः कार्यं जगच्च तत् सर्वं वस्त्रिव न ततः एषक् ।” इति तद्वीकार्यो श्रीधरस्त्रामी ।

वासौदिकं, चि, (वस्त्रिव वसु + ठक् ।) परमार्थ-भूतं वसु । वासुवेव इवर्थं वासुवशब्दात् श्वकप्रत्ययेनापि निष्प्रमम् ।

वासौदेष, खो, रात्रिः । इति चिकाक्षेषः । किन्तु वासुवा ऊङ्गा इति नामदयमिति वासु-पाटः ।

वासौद्यः, चि, वस्त्रीति वस + “वसेस्त्रचतुर्कर्तिरियच्” ॥ १ । १ । ६६ । इवस्य वासौकोक्ता वासुकर्ता । कर्तेरितयत् । इति चिह्नान्तकौसुदी । (यथा, कथाप्रतिरुद्धारणे ॥ ६८ । १०० ।

“इवैसि महोराज वासौदो वगरे हिषः ।” वासौदोयच । वसती, युं ।

वासु, खो, वासुकश्चाकम् । इति राजनिर्वेषः । वासु, खो, युं, (वसिति प्राणिनो यत्र । वस निवासे + “वसेरगारे यिच्” ।) उग्मा १ । ७० । इति तुण् । च च यिच् । यहकरण्योयम्भूमिः । तत्-पर्यायः । वैस्मृद्धः २ । इवमरः । योतः ३ वाटौ ४ । इति जटाधरः । वाटिका ५ एहयोतकः ६ । इति शूद्रवातलौ । वासुकरण्यप्रमाणादियच ।

श्रीहरिरदवाच ।

“वासु चंचेपतो वस्त्रे शहादौ विभ्रनाश्वनम् । ईशानकौशादारभ्य श्वेकाश्रीतिपदे यजेत् । ईशाने च शिरःपादौ नैकत्वमनिषेकरौ । व्यावाचवासवेष्मादौ पुरे यामे विश्वकृपये । ग्रासादारामटुंगेषु इवालयमठेषु च । इच्छिंश्चतुर्सु सुरान् वाह्ये तदन्तर्च चयोदश । ईश्वेवाच वर्जन्यो जयन्तः कुलशायुधः । द्वयः चत्वार्यैव चाकाशो वायुरेव च । पूषा च वित्यचेते शहचेत्यमात्रुभौ । गत्वर्चो शङ्कराच च न्यगः पिण्डगत्त्वा । दौवारिकोष्य सुग्रीवः पुष्पदन्तो गणाधिपः । असुरः शैवायो च रोगोऽहिमुखं एव च । भक्षाटः चोमर्पी च व्यदितिष्ठ दिवस्त्रया । वहिर्विचिन्शदेते तु तदन्तर्चतुरः श्वयः । ईशानादि चतुर्कोशर्वस्त्रितान् पूजयेहृष्वः । चापच्चेवाच चाविनो जयो बदस्त्रयेव च । मध्ये नवपदो व्रजा सत्यादौ च समीपगान् । देवानेकोत्तराणेतान् पूर्णादौ नामदः श्वयः ।

वासु

चर्यमा सविता चैव विवस्त्रान् विवधाधिपः । मित्रोऽपि राजयस्या च तथा एवोधरः क्रमान् । अद्यमस्त्रापवत्स्त्र परिनो वज्रः स्त्रानः । ईशानकौशादारभ्य दुर्ब्रह्यो वंश उच्चते । श्राव्येकोशादारभ्य वंशो भवति दुर्हरः । अदिति हिमवत्स्त्र जयन्तस्त्र इदं चयम् । नादिका कारिका वास शूद्रकाश्वर्यं गुणः । वासुदेवान् पूजयित्वा शहप्रापादक्षवैतु । सुरेभः पुरतः कार्यं विद्यायेणा महान्तम् । रूपगिरंसमये येन पूजेतः सत्रमरुपम् । गन्धपुष्पयह चार्यमैश्चान्यं पूर्णसंयुतम् । भाष्मागारच कौविष्यां गोहागारच वायदे । उदगाश्रयच वारुशयां वातायनसमन्वितम् । चमितुकप्रेतनस्यानमायुधानां नैकत्वै । अभ्यागतालयं रथं श्वायासनस्याद्वकाम् । तोयाविदौपवद्यम्भवेयुक्तं इविण्ठते भवेत् । शहतराण्यं चर्वाण्यं सञ्जले । कदलोद्दृष्टैः । प्रवचनं चक्रमित्वा इवान्तर्मुखं प्रकृत्येत् । प्राकारं तद्विद्यन्तात् प्रचहर्त्यं प्रमाणतः । एवं चिण्याम शुर्णादिनेष्वोपवने यंतम् । चतुःविष्टपदो वासुः प्रावाहादौ सुपूजितः । मध्ये चतुर्थदीप व्रजा देवाः प्रकौर्मिताः । तेष्वोऽप्यमयतः साहां अर्चेष्वपि दिपदाः सुराः । चतुःविष्टपदे देवा इवेवं परिकौर्मिताः । चरकी च विद्यारी च पूतना पापरावद्वी । ईशानादारुच्या वाह्ये देवादा देतुकादयः । देतुकच्छिपुरान्तच व्यविर्वतालको यमः । अमिनिकः कालकस्तु कदालो द्विकपादकः । ईशान्यां भौमरूपस्तु पाताळे प्रतिवायकः । आकाशे गन्धमालो स्त्रात् द्विवप्यालास्त्रया यजेत् । विस्ताराभिहतं दौर्वं राशिग्नारक्षु कारयेत् । वसुभिर्माणशुद्धिच ग्रीषाकृदायमादिश्चेत् । पुरगंगितमरामिक्तं चभागमनु भाज्येत् । यच्छ्वेतं तद्वेदव्यं भागैर्हृत्य यथं भवेत् । ऋच्यं चतुर्मुखं कला नवभिर्माणहारितम् । ग्रीषमंशं विजायोत् देवलस्य मतं यथा । अष्टाभिर्मुखितं पिङ्क वर्द्धभिर्माणहारितम् । यच्छेष्वनु भवेष्वीवं मरणं भूतहारितम् । वासुकोद्दृष्टैः यह चूयांत् न एषे मानवः चदा । वामपार्चेन ख्यपित नात्र कार्या विचारणा । चिंहक्यातुलायात् हारं शुद्धेऽथोन्तरम् । एवच दृचिकादौ खात् पूर्वदिव्यगपचिमम् । हारं दीघाद्विष्टारं द्वारायदौ स्त्रातानि च । सुताप्यप्रेष्यनीचलं सुयानं द्वत्रभूषणम् । पुष्पहीननु रौद्रेण वीथ्यं दिच्येत तथा । द्वाषोव्यवचायुर्द्विष्टः पुष्पकाभसुष्टिदे । धनं दृपपौडादभर्यं दीघं रोगं जगे । दृपभीतिर्वतापवा अवपत्त्वं वैरिदम् । अर्थं द्वार्येन स्त्रायदौ दीघं द्विष्टम् । हारायुष्टरसं श्वानि पूर्वदारायि वैष्णवहम् ।